

על הספר: שיבה באוקטובר: שורש הסכסוך, הדרך לפתרון

מחברים: מחבר/ת: שורץ, עדי, מחבר/ת: וילף, עינת

סימן מדף: שור

מספר מיון: 327(9)17

משפט אחריות: עדי שורץ ועינת וילף

מדיה: ספרים

סוג: ספר עיון

קהל היעד: מבוגרים

עמודים: 328 עמודים

גובה: 21 ס"מ

מוציא לאור: התחנה - בית הוצאה לאור

שנת הוצאה: 2025

מקום הוצאה: תל אביב

מס. מרכז הספר: 25-1216

שפה: עברית

סידרה: הקיפוד והשועל

תאריך קטלוג: 03/07/2025

מילות מפתח: יחסי ישראל-ערב, ישראל, פלסטינאים, פליטים,

סכסוך ערבי-ישראלי, המזרח התיכון, פוליטיקה וממשל, מאורעות

השבעה באוקטובר 2023, פלסטינאים, שיבה לארץ המוצא

הערות: כולל ביבליוגרפיה (עמודים 250-273) ומפתח.

תקציר:

המטרה העליונה של הקולקטיב הפלסטיני היא להביא לקיצה של הריבונות היהודית בארץ ישראל. זו עובדה עוכרת שלוה, כמעט בלתי נסבלת, וממנה צריך להתחיל. רק אחר כך אפשר לכתוב, וצריך לכתוב, דו"חות מקיפים על הכישלון המודיעיני והצבאי בדרך לטבח של שבעה באוקטובר. כל הפלסטינים, בכל שמונים השנים האחרונות,

מתעקשים שיש להם "זכות שיבה". כולם, מלבד יחידים בודדים. וכאשר הם עושים זאת, רבים מהם חושבים על מימוש מעשי, על מזוודות ארוזות ומעבר דירה ליפו, צפת, לוד. אך חשוב מזה, כולם מתעקשים על המובן המיתי של שיבה. זו "שיבה" במובן של שיבת שעון הזמן לאחור, למציאות שלפני הציונות ומדינת ישראל. שיבה לימים שבהם לא היו כאן יהודים בעלי כוח וזכות להגדרה עצמית. זה הדבר שאליה הפלסטינים רוצים לשוב. "שיבה באוקטובר" איננו ספר על מרכיב אחד מתוך כמה מרכיבים בעימות עם הפלסטינים. זהו ספר שקובע שרעיון השיבה המהותי – שמייצג את שליטת הציונות – הוא המרכיב היחיד שחשוב באמת בעימות. מה שהופך את הספר הזה לחשוב ביותר שאפשר לקרוא, לקראת המשכו הבלתי נמנע של העימות. בכל פעם שישראל שוכחת את העובדה היסודית הזאת, כותבים עדי שורץ ועינת וילף, היא חושפת את עצמה למתקפה מדינית ולאלימות רצחנית. ספרם, שבונה קומת נוספת על ספרם הקודם, מלחמת זכות השיבה, מתאר בתנופה את תולדות ההתנגשות של יהודים וערבים בארץ ישראל, וחושף את הגיאולוגיה של הסכסוך, את רובד המסלע שעליו הוא יושב. כל עוד רעיון השיבה המהותי לא ייעקר מהעולם, הם כותבים, לא יוכל לבוא סוף לעימות. כל עוד לא ייעקר, ישראל לא תדע שלווה. מסקנתם ברורה: משימתה העיקרית של ישראל היא לפעול כדי לעקור את רעיון השיבה. ואל תגידו: אנחנו כבר יודעים! אם היינו יודעים, לא היה שבעה באוקטובר. שמואל רוזנר. -- מאתר ההוצאה.